अमोघं सन्दधे रामो धनुष्येकधनुर्द्धरः। ब्राह्म सर्गः १२
मस्त्रं प्रियाशोकशल्यनिष्कर्षणौषधं ॥ ९७ ॥ तद्व्यो
म्निदशधा भिन्नं ददृशे दीप्तिमन्मुखं। वपुर्म्महोरग
स्येवकरालफणमण्डम् ॥ ९८॥ तेन मन्त्रप्रयुक्तेन
निमेषार्द्धादपातयत्। स रावणशिरःपङ्क्तिमज्ञात
व्रणवेदनां ॥ ९९ ॥

अमोघमिति। च पुनरेको मुख्यो धनुर्द्धरो रामो धनुष्य
मोघं ब्राह्मं ब्रह्मदेवताकमस्त्रं सन्दधे संहितवान् किं अस्त्रं
प्रियायाः सीतायाः शोकएवशल्यं तस्य यन्निष्कर्षणं नि
ष्कासकमौषधं ॥ ९७ ॥ तदिति। तदस्त्रंव्योम्नि आकाशे
ददृशे दृष्टं किं तत् दशधा दशभिः प्रकारैर्भिन्नं पुं
किं तत् दीप्तिमत् कान्तिमन्मुखमग्रं यस्य तत् किमिव
महत उरगस्य सर्पस्य वपुः शरीरमिव किं वपुः करालं भया
नकं फणानां मण्डलं यस्य तत् ॥ ९८॥ तेनेति। स रामो
मन्त्रेण मन्त्रपाठेन कृत्वा प्रयुक्तेन प्रेरितेन तेन वाणेन निमेषस्य
पक्ष्मेलनस्यार्द्धात्कालात् रावणस्य शिरसां पङ्क्तिमपातयत्
किं रावं झटितिछेदात् न ज्ञाता व्रणस्य क्षतस्य वेदना पीडा
यया तां ॥ ९९ ॥